

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бурмакова Володимира Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України, частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“

м. Київ
14 лютого 2019 року
№ 28-3(II)/2019

Справа № 3-29/2019(624/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бурмакова Володимира Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України, частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–XII (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1991 р., № 16, ст. 200) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Бурмаков В.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, 9, 16, 24 Конституції України (конституційність) положення пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ зі змінами (далі – Закон).

У пункті 3 частини шостої статті 12 Кодексу зазначено, що для цілей Кодексу справами незначної складності є, зокрема, справи щодо оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг.

Відповідно до частини третьої статті 59 Закону „особам, які брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї під час проходження дійсної строкової служби і внаслідок цього стали особами з інвалідністю, пенсія по інвалідності обчислюється відповідно до цього Закону або за бажанням таких осіб – з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня відповідного року“.

Бурмаков В.П. вважає, що життя і здоров'я людини визнані в Україні найвищою соціальною цінністю, тому судова справа, в якій він є позивачем і яка стосується проблем його життя і здоров'я, „не може визнаватися незначною“. На думку автора клопотання, пункт 3 частини шостої статті 12 Кодексу не відповідає вимогам статей 3, 8, 16 Конституції України, оскільки внаслідок застосування Верховним Судом цього положення його справу віднесено до справ незначної складності.

Як вказує суб'єкт права на конституційну скаргу, згідно з частиною третьою статті 59 Закону правове регулювання щодо обчислення пенсії по інвалідності не поширюється на військовослужбовців із числа військовозобов'язаних, призваних на військові збори для ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, чим порушено його конституційне право на достатній життєвий рівень.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує положення Конституції України, законів України, міжнародних актів, посилається на рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини.

До конституційної скарги долучено копії судових рішень у справі Бурмакова В.П., а саме рішення Чернігівського окружного адміністративного суду від 21 вересня 2018 року, постанови Шостого апеляційного адміністративного суду від 13 листопада 2018 року, ухвали Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 12 грудня 2018 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку

суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, зокрема, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Бурмаков В.П., стверджуючи про невідповідність Конституції України положень пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу, частини третьої статті 59 Закону, цитує норми Конституції України, законів України, міжнародних актів, посилається на рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини і фактично висловлює незгоду із законодавчим врегулюванням питань касаційного оскарження судових рішень у справах незначної складності та пенсійного забезпечення військовослужбовців – учасників ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, а також із судовими рішеннями у своїй справі. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу, Закону у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56

Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бурмакова Володимира Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу адміністративного судочинства України, частини третьої статті 59 Закону України „Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи“ від 28 лютого 1991 року № 796–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**